

[PRZYGON *sb m*

L sg przyg(o)nie.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Głęboka bruzda przez pole wyorana lub wykopana w celu odprowadzenia nadmiaru wody: Sieci nieftáwiay przez zagon/ bo fie iey ptak ítrzeże/ [...]: á ták ią pořtaw po zagonu álbo zá iáką miedzą/ álbo teź w przygonie CygMyśl D4v; pořtaw śiatkę coby przez kilká zagonow od niey [przepiórki]/ ledá gdzie wbrozdzie ábo ná miedzy/ álbo teź kędy w przygonie/ á ták wsiądź przez zagon od śiatki CygMyśl Ev.

MP